

‘Woongroepen zijn veilig, vertrouwd en goedkoper’

Bouwen voor ouderen is niet sexy. Dit was in het kort de strekking van een artikel in de Volkskrant in januari van dit jaar. Ik dacht bij het lezen direct: *Niet sexy?! Hoezo niet sexy?! Als gemeenten en bestuurders verder zouden kijken dan hun neus lang is, zouden ze zien dat er veel meer mogelijk is op het gebied van seniorenhuisvesting.*

Neem onze eigen woongroep De Bonnefooi in Rotterdam-Ommoord; een gebouw met 23 appartementen waar wij, de bewoners, samen met elkaar verantwoordelijk zijn voor het onderhoud en beheer. Ik hoor u al denken: een woongroep? Dat zijn toch van die hippie communes waar iedereen samen kookt, doucht en op matrassen in één grote ruimte slaapt? Dat hoeft niet. Woongroepen zijn er in vele vormen, maar hebben altijd één ding gemeen: er heerst een grote gemeenschapszin.

In de Bonnefooi is ieder appartement een wooneenheid met een eigen badkamer, keuken en slaapkamer. Er is een gemeenschappelijke huiskamer met keuken waar we vergaderingen houden en het hele jaar door gezellige activiteiten organiseren. Daarnaast is er een fitnessruimte, een wasruimte, en een logeerkamer voor familie en vrienden.

Voor ons betekent wonen in een woongroep: samen op een gezellige en sociale manier ouder worden. We zoeken elkaar op als we dat willen en wanneer de voordeur dicht is, gaat iedereen gewoon zijn eigen gang. Precies zoals een groep enthousiaste inwoners van de deelgemeente Alexander dat in 1987 voor ogen had, toen ze een woongroep oprichtten voor 50-plussers.

‘We voelen ons vertrouwd met elkaar en veilig’

Bijna dertig jaar later is De Bonnefooi een zeer geslaagd initiatief en een mooi voorbeeld van hoe het óók kan. Het is het tegenovergestelde van wonen in een enorme, anonieme flat waar bewoners elkaar hoogstens vluchtig gedag zeggen. Met 23 appartementen in één gebouw is er geen anonimiteit. We voelen ons vertrouwd met elkaar en we voelen ons veilig in ons gebouw. We helpen elkaar, geven bevriende burens een reservesleutel en zoeken continu

naar manieren om zelfstandig wonen ook op oudere leeftijd mogelijk te houden, zoals met een valalarm. Tel daarbij op dat we als woongroep relatief veel zelf organiseren, beheren en regelen en het is niet verwonderlijk dat onze huurprijs ook nog eens lager ligt dan bij een gemiddeld seniorenappartement.

We onderhouden bijvoorbeeld zelf de tuin en het groen rondom het gebouw. Daarnaast is mijn man de onofficiële huismeester voor kleine reparaties. Zo proberen we door zelfwerkzaamheid de servicekosten laag te houden. Om dit mogelijk te maken, zamelen we twee keer per jaar de eigen bijdrage in en kan iedereen tijdens de Algemene Ledenvergaderingen inzien waaraan dat is uitgegeven. Voor het grotere onderhoud van het gebouw, zoals voor de galerij, de lift en de bergingen, is onze verhuurder SOR weer verantwoordelijk.

‘Een simpel idee van een groep mensen met lef’

Uiteindelijk ben je in onze woongroep tot niets verplicht, maar er wordt wel een proactieve houding en betrokkenheid van de bewoners verwacht. Ook voor nieuwe bewoners regelen we alles zelf, van advertentie tot rondleiding. Nieuwe bewoners moeten immers goed bij ons passen en andersom. Wel moet ik toegeven dat er niet vaak woningen vrijkomen. Onze jongste bewoners werken gewoon nog fulltime en onze oudste bewoner woont hier al sinds de opening van het gebouw in 1991.

Sexy of niet, woongroepen zijn een mooie manier om waardig oud te worden en kunnen een effectieve oplossing zijn voor de vergrijzing. Een simpel idee van een groep mensen met lef die hun gezonde boerenverstand gebruikten.

Daarnaast sla je met een woongroep meerdere vliegen in één klap: transformeer verlaten

kantoorgebouwen tot seniorenwoningen in plaats van tot ‘sexy’ yuppenstudio’s, en dan gaan al die ouderen misschien eens die grote eengezinswoningen uit. Dat geeft jonge gezinnen weer de kans om door te stromen en zo komen er weer appartementen vrij voor starters. Met de toenemende vergrijzing hoop ik dat er meer mensen lef durven tonen, zoals de oorspronkelijke oprichters van De Bonnefooi dat samen met SOR deden. Mochten bestuurders en woningzoekende senioren met lef inmiddels nieuwsgierig zijn geworden; komt u vooral langs, de koffie staat klaar.

Ellen Penning de Vries.